

www.parohiaserbanvoda.ro

Cuvântul care zidește

NU LIPSI DE LA LITURGHIA EUHARISTICĂ,
PENTRU CĂ EA NU ESTE COMPLETĂ FĂRĂ TINE!

DUMINICA ÎNTÂI DIN POST
(a Ortodoxiei)
(Chemarea lui Filip
și a lui Natanael)

SF. MC. CONON DIN ISAURIA
ȘI CONON GRĂDINARUL;
SF. CUV. MARCU PUSTNICUL

**DUMINICA
ORTODOXIEI**

Ortodoxia înseamnă
dreaptă slăvire
a lui Dumnezeu.

Credința cea dreaptă,
mărturisită de părinții noștri,

lăsată ca un tezaur nouă și copiilor noștri. Ortodoxia este credința
cea dată sfinților odată pentru totdeauna. Ea nu poate fi negociată
și nici nu poate fi trădată. Iar în Ortodoxie avem tezaurul de credință
revelată de Dumnezeu, păstrat cu fidelitate de fiii Bisericii.
Această credință a fost mărturisită veacuri de-a rândul de generații
de creștini și mărturisită de sfinți cu viața lor, pentru ea
părinții Bisericii au trăit și s-au luptat prin viața lor curată,
scriindu-și numele în Panteonul de aur.

Încă de la întemeierea Bisericii
Ortodoxe multe au fost nenorocirile
care s-au abătut asupra ei. Persecutată
timp de 300 de ani, Biserica nu și-a uitat
niciodată vocația. Au trecut peste ea
disputele antitrinitare și toate erezii
hristologice, dar Dumnezeu a rămas la
cârma ei și prin Duhul Sfânt ne-a lăsat un
tezaur de o valoare inestimabilă.

Epoca Sinoadelor Ecumenice a însemnat
biruința Ortodoxiei împotriva tuturor
ereziiilor care s-au abătut asupra ei.

La anul 1054, Schisma cea Mare a
făcut ca Biserica să sufere despărțirea de
sora sa vitregă din Occident. Aceasta,
rămasă singură, a trecut prin frământările
aduse de reformă la anul 1517 și prin
nenumăratele erezii care s-au născut prin
ea. Așa se face că astăzi, dintre milioanele
de creștini, doar a cincea parte se mai
păstrează ortodoxă. Dar cu toate acestea,
turma cea mică despre care vorbește
Mântuitorul ține mai departe dreptarul
credinței sănătoase, deși zilnic este
asaltată de erezii și persecuții crunte.
Doar Dumnezeu este Cel care face să
vieze viața în Biserică, la fel ca în primele
veacuri. Duhul Sfânt în Ortodoxie a lucrat
veacuri de-a rândul ca să-L facă pe
Hristos prezent până la sfârșitul
veacurilor.

De aceea noi păstrăm cu fidelitate

adevărurile de credință, ducând în lume,
ca și părinții noștri, duhul dătător de viață
lăsat nouă ca un tezaur mântuitor. Astăzi,
în Duminica Ortodoxiei, se cuvine să ne
întrebăm dacă noi ne-am împlinit che-
marea pe care Dumnezeu ne-a făcut-o și
dacă în noi Dumnezeu mai recunoaște
chipul Său nemuritor.

Astăzi, când cinstim chipul nemuritor
al lui Dumnezeu de pe icoane, să regăsim
în chipul fiecărui om chipul nemuritor al
lui Dumnezeu. Să ne ferim de învățăturile
sectare, căci astăzi, mai mult ca oricând,

prorocul mincinos caută adepți ca să-i
facă fii ai pierzării. Deci aceste secte au
fost profețite de Mântuitorul Iisus Hristos,
iar Sfântul Apostol Pavel amintește
preoților din Efes întruniți la Milet să
păstreze Biserica lui Dumnezeu pe care a
câștigat-o cu scump sângele Său, vestind
că se vor ivi proroci mincinoși căutând
să-i ademenească pe oameni cu învă-
țăturile mincinoase ale unor oameni
stricați la minte și care socotesc evlavia
ca sursă de câștig. Amin! ❀

Părintele Dinu

SFINȚII 40 DE MUCENICI DIN SEVASTIA ARMENIEI

Martiriul celor 40 de ostași din Sevastia Armeniei în timpul persecuției împăratului roman Liciniu (308-324) reprezintă un model de viață și credință pentru îmbărbătarea și edificarea credincioșilor. Mucenicii erau soldați în Legiunea a XII-a Fulminata, staționată la Melitene, în Armenia. După numelor lor, erau romani, greci și armeni. Refuzul aducerii de sacrificii zeilor și al venerării statuilor împăraților păgâni le-a atras condamnarea la moarte.

Păziți de pe mal de străjeri, mucenicii au îndurat cu tărie frigul nopții. Însă la miezul nopții, unul dintre cei 40, nemaiputând răbda gerul, a alergat la baia caldă pe care temnicerii o pusese spre ademenirea sfinților. Intrând tânărul în baia fierbinte, a murit pe dată. Cei din lac au început atunci să se roage. La al treilea ceas din noapte, o lumină precum soarele în vremea secerișului a izgonit gerul și gheața a topit-o. Străjerul care se afla pe mal privea uimit lumina strălucitoare care se revărsa de sus și cele patruzeci de cununi ce se pogoraseră peste capetele sfinților. Încrezător, a intrat în apă, mărturisind: „Și eu sunt creștin!”. Numele lui era Aglaie.

A doua zi au venit comandanții la iezor și s-au minunat aflându-i pe mucenici vii, neînghețați de frig și ger. Au poruncit atunci ca sfinților să li se zdrobească picioarele cu ciocanele. Așa au plecat la Domnul sfinții, iar trupurile lor au fost adunate și puse într-un car spre a fi duse și arse. Un tânăr, pe nume Meletie, nu a murit în timpul torturilor, ci încă mai sufla. Văzând că fiul său s-ar putea lipsi de cununa muceniei, mama acestuia, care se afla în apropiere, cu o uimitoare tărie și-a pus pe umerii săi fiul și, ajungând din urmă carul, a pus trupul copilului ei care între timp murise peste cele ale sfinților. Odată arse, moaștele lor au fost aruncate în râu, pentru ca nimeni să nu le poată găsi și strânge ca odoare de preț pentru Biserică.

După trei zile, mucenicii s-au arătat episcopului Petru al Sevastiei, zicându-i: „Vino noaptea și ne scoate pe noi din

râu!”. Deși întuneric, credincioșii au aflat sfințele moaște căci deodată acestea au luminat în apă ca stelele! Au fost adunate și puse la loc de cinste în localitatea Sarin de lângă orașul Zela din Armenia.

Pe 9 martie, atât ortodocșii, cât și catolicii îi prăznuiesc pe cei 40 de mucenici. Epoca persecuțiilor din secolele I-IV a dat nașterea cultului martirilor și întărirea în credință a celor botezați în Hristos. Pe jertfa martirilor s-a zidit Biserica. De aceea în piciorul Sfintei Mese din Altarul bisericii se pun moaște de martir. Mărturia lor stă la baza modelului creștin de mărturisire a lui Iisus Hristos ca Domn și Mântuitor al nostru și în ea se ascunde taina iubirii și legăturii care-i unește pe toți sfinții mucenici, pe cei care au mărturisit, mărturisesc acum și vor mai mărturisi. Pe 9 martie se face și comemorarea deținuților politici anticomuniști din perioada 1944-1989, fixată de Parlamentul României în 2011, prin legea 247/05.12.2011. Se oficiază în această zi slujbe de pomenire pentru deținuții politici anticomuniști, pentru eroii, ostașii și luptătorii români, care au avut credința de a-L mărturisi pe Hristos Domnul în perioada ateismului militant din anii 1944-1989, apărând credința strămoșească și demnitatea poporului român. Între ei ierarhi, profesori de teologie, studenți, monahi, intelectuali creștini și peste 1800 de preoți ortodocși, care au fost anchetați și arestați, aruncați în închisori, trimiși să lucreze la Canalul Dunăre-Marea Neagră, unii deportați în Siberia pentru acuzații total nefondate, socotiți însă periculoși pentru noul regim politic de stat. ❀

Aduși în fața comandantului și siliți la adorarea zeilor, aceștia au refuzat. Pentru atitudinea lor au fost închiși în temniță. Dădeau slavă lui Dumnezeu și se rugau să fie întăriți în mărturisirea credinței lor. Într-o seară, la miezul nopții li s-a arătat tuturor Domnul Hristos, zicându-le: „Bun este începutul nevoiței voastre, dar cel ce va răbda până la sfârșit acela se va mântui”. Glasul Stăpânului ceresc i-a bucurat și i-a întărit în prigoana suferită.

Comandantul Lisias a încercat să-i înduplece pe sfinți să se închine idolilor. Nereușind, le-a ordonat gărzilor să-i lovească pe cei întemnițați cu pietre. Dar pietrele se întorceau înapoi și vătămau chiar pe cei ce le aruncau, una dintre pietre lovindu-l pe Agricola în obraz și sfărâmându-i gura.

A doua zi, Lisias și Agricola hotărâsc ca mucenicii să fie duși la un lac și lăsați să înghețe de frig în mijlocul acestuia. Intrând în apă, sfinții au strigat: „Aspră e iarna, dar dulce e raiul; plin de durere este gerul, dar plăcută este desfătarea cerească. Să nu ne înfricoșăm de vremea aceasta, ci să fugim de înfricoșătorul foc al gheenei!”.

Dumnezeu este iubire

În vremurile noastre parcă s-a stins cu totul dragostea creștină. Se urăsc azi popoarele, se urăsc fiii aceluiași neam, se urăsc chiar și cei din aceeași casă. De ce s-a stins și se stinge mereu dragostea creștină între oameni? Răspunsul cel mai bun îl dă Apostolul Ioan, când zice: „Cine nu iubește n-a cunoscut pe Dumnezeu, pentru că Dumnezeu este iubire” (I Ioan 4, 8). Dumnezeu este dragoste. Dumnezeu și Jertfa Fiului Său sunt izvorul iubirii; și când ai aflat cu adevărat acest izvor, și

se face și viața ta un izvor de iubire creștină.

Domnul Iisus a lăsat în lume evanghelia iubirii de oameni și, până va dăinui această lume, nu se va ivi o evanghelie mai minunată decât aceasta. Miezul creștinismului acesta este: iubirea de Dumnezeu și de oameni. În porunca iubirii de Dumnezeu și de oameni, zicea Iisus că „se cuprinde toată Legea și prorocii” (Matei 22, 40). **(Preotul Iosif Trifa, Mai lângă Domnul meu)** ❀

TÂRG DE MĂRȚIȘOARE LA BISERICA ȘERBAN VODĂ

În Moldova mărțișoarele se oferă atât femeilor, cât și bărbaților, pe când în celelalte zone mărțișorul este oferit doar femeilor. De asemenea, în vechime, mărțișorul, mărțișușul sau mărțul, cum i se spunea în diverse regiuni românești, era reprezentat doar de simpla împletire a două fire de lână, inițial negru și alb, apoi alb și roșu, simbolizând lupta continuă ce se dă la răscrucea timpului, când gerul și căldura își măsoară puterile, așa încât primăvara să detroneze iarna cea lungă. În zilele noastre, cele două fire de mătase răsucite sunt însoțite de un mic talisman, aducător de noroc (trifoiul cu patru foi, coșarul, potcoava) sau care sugerează instaurarea anotimpului cald (ghiocelul, laleaua, reprezentări ale păsărilor călătoare).

Și azi mărțișorul este un simbol cu mare putere de reprezentare. De regulă, tinerii își dăruiesc reciproc mărțișoare. Copiii învață a confecționa aceste obiecte simbolice acasă ori la școală și le dăruiesc profesorilor, colegilor, părinților, bunicilor. Celor care primesc mărțișoare li se dorește sănătate, fericire, bunăstare și o primăvară frumoasă.

Duminică, 26 februarie, copiii de la Cercul de pictură al Parohiei Șerban Vodă au venit cu zeci de mărțișoare pe care le-au confecționat și pictat alături de doamna preoteasă Maria Mândru. Bănuții de lut, pictați cu mîgală și talent de copii, au adus bucurie atât celor care

În anul 2017, mărțișorul a intrat în Lista Reprezentativă a Patrimoniului Cultural Imaterial al Umanității - UNESCO. Obicei străvechi, de-a lungul timpului simbolistica și semnificațiile inițiale ale mărțișorului și-au pierdut din vigoare sau chiar s-au șters cu totul din mentalul colectiv. Dacă în trecut avea rol de protecție împotriva „soarelui alb”, de primăvară, fiind purtat la încheieturile mâinilor, considerate a fi părțile cele mai vulnerabile ale corpului, astăzi este privit ca un semn al primăverii, fiind oferit, în general, în prima săptămână a lunii martie.

au cumpărat mărțișoarele cât mai ales celor care au primit un asemenea dar lucrat manual. De altfel, cel mai autentic mărțișor este banul, cel de argint, deoarece acesta este cel mai grăitor

simbol al soarelui, soarele primăverii.

Mulțumim copiilor și doamnei preoteasă Maria Mândru pentru frumoasa surpriză pe care ne-au făcut-o în duminica premergătoare zilei de 1 martie! ❖

În acest post să ne împăcăm cu Dumnezeu și să descoperim cine suntem cu adevărat

Postul trebuie înțeles, cu precădere, ca o perioadă în care învățăm să fim oameni liberi, să ne descurtosim de dependențele, de patimile care se țin scari de viața noastră.

Când vorbim despre post, în general ne gândim la două aspecte. Unul dintre ele este cel negativ, prin care înțelegem că postul presupune interdicție de la un anumit tip de alimente. Această dimensiune este una negativă, iar tot ceea ce este restrictiv și negativ nu ne atrage, nu ne sensibilizează, nu reușim să asumăm. A doua dimensiune a postului este una pozitivă. Este o perioadă în care ar trebui să ne spovedim și să ne împărtășim mai des. Nici aceasta nu este o dimensiune completă.

Depărtarea de Dumnezeu

O a treia dimensiune a modului în care ar trebui să gândim postul este cea legată de faptul că perioada aceasta presupune conștientizarea faptului că suntem departe

de Dumnezeu. Prin păcat, noi divorțăm de Dumnezeu, rupem comuniunea cu El. Duminica dinaintea Postului face referință la căderea lui Adam și a Evei în păcat și la izgonirea lor din Rai.

Adam a greșit nu numai prin faptul că nu L-a ascultat pe Dumnezeu și a încălcat porunca de a nu mânca din pomul cunoștinței binelui și răului, ci și pentru faptul că a crezut că viața lui este dependentă numai de cele materiale, excluzând dimensiunea spirituală a vieții sale.

Postul Mare, prin slujbele sale, prin nevoiță, prin rugăciune intensă, ar trebui să ne ajute să conștientizăm că nu depindem numai de cele materiale, ci că avem și o dimensiune spirituală.

Cum devenim oameni de lumină

Știm, din spiritualitatea noastră și din cărțile de slujbă, că postul este de două feluri. Primul tip este postul alimentar, cel prin care înțelegem cum să devenim

oameni liberi. Prin postul alimentar înțelegem că nu suntem dependenți de materie. De ce Biserica a rânduit să ne desprindem de un anumit tip de alimentație, de cea de origine animală? Pentru ca noi să ne axăm pe o alimentație vegetală. Părintele Patriarh Daniel subliniază, atât de sugestiv, că noi ne hrănim în Postul Mare cu alimente de origine vegetală pentru că așa cum plantele, prin fotosinteză, deci prelucrarea luminii, cresc și ajung frumoase, așa și noi, prin procesarea luminii dumnezeiești, fiind ființe raționale, decidem să devenim oameni de lumină, asimilăm și primim în viața noastră lumina dumnezeiască din așeză, din nevoiță.

Al doilea tip de post este cel duhovnicesc

Conștientizăm că păcatul ne ține departe de Dumnezeu și trebuie să ne debarasăm de dependența față de păcat.

În perioada Postului Mare conștientizăm depărtarea de Dumnezeu. Ar trebui să înțelegem acest lucru ca în situația în care ne certăm cu cineva la care ținem extraordinar de mult. Atunci trăim o dramă existențială că, certându-ne cu acea persoană pe care o iubim foarte mult, nu o mai avem în proximitatea sufletului nostru. Simțim aceasta ca pe o mare tragedie. Este tragedia omului rupt de iubire. Facem atunci tot ceea ce ne stă în putință ca să recâștigăm pe cel căruia i-am greșit.

Când primim iertarea de la cel pe care îl iubim, avem nu numai sentimentul, ci chiar convingerea că am înviat – dintr-un om mort, decuplat de la tot ceea ce însemna energia iubirii, am înviat, și totul capătă sens pentru noi.

Să postim mediatic!

Despre un al treilea tip de post se vorbește foarte puțin, deși ar trebui să o facem mai mult acum, când trăim într-o perioadă a mediilor digitale. Suntem dependenți de tehnologie. Cineva spunea, atât de sugestiv, **că toate aceste device-uri sunt niște instrumente care ne folosesc pe noi**, ca pe alte instrumente (devenim instrumentele propriilor noastre instrumente). Prin dependența excesivă de tehnologie, noi devenim niște instrumente ale acestora.

Efectele nocive ale tehnologiei asupra minții umane, prin folosirea excesivă, sunt subliniate, cu asupra de măsură, de către cei care au această competență. Iar unul dintre aceste efecte este risipirea minții. **Omul nu mai trăiește unitar în mintea și în inima sa, ci este dezintegrat**, pentru că nu mai are de prinderea de a se concentra pe un anumit lucru. Prin folosirea excesivă a tehnologiei, atenția noastră este fragmentată și devenim obosiți din punct de vedere psihic.

Al treilea tip de post este cel mediatic (de la tehnologie). Într-o primă fază, să încercăm, la modul cât se poate de radical, ca în prima săptămână (n.r. – și nu numai!) din Postul Mare să utilizăm telefonul doar pentru a comunica, nefolosind niciuna dintre rețelele de socializare.

Dacă vom reuși, în prima săptămână a Postului Mare, să postim de la tehnologie, pe lângă faptul că **ne vom descoperi propriile limite, ne vom vedea măsura duhovnicească și vom vedea că nu suntem oameni liberi**, vom descoperi și bucuria unei liniști extraordinare, a unei păci lăuntrice pe care o vom primi.

Tehnologia, în sine, nu este un blestem, ci este o mare binecuvântare, ca orice lucru pe care Dumnezeu l-a lăsat în lumea aceasta. Ea devine un blestem în

momentul în care o folosim în mod excesiv.

Cu toții ne informăm de pe telefoane – aceste mici device-uri. În momentul în care intrăm pe o pagină de internet și începem să navigăm, dăm dintr-o pagină în alta, nu avem răbdare să citim ceva. Dacă găsim ceva specific, care atinge puțin sufletul nostru, vom zăbovi mai mult, dar vom avea tendința de a scrolla – de a da tot timpul sus-jos - să vedem ce mai apare pe paginile pe care navigăm.

Vrând-nevrând, acest tip de comportament digital se va transpune și în viața noastră de zi cu zi, în relațiile cu semenii noștri. Nu vom face altceva, decât să „navigăm” în relațiile cu semenii, superficial și grăbit, exact în felul în care deschidem telefonul. Nu avem răbdare să rămânem pe o pagină, ci vrem să aflăm cât mai multe, dar fără să se sedimenteze vreo anumită informație din ceea ce citim, doar intră în capul nostru și avem impresia că am acumulat extraordinar de multe.

Cei care sunt specializați numesc această acumulare, această abundență de informații, ca un fel de ceață („data

smog”) imensă, care vine în mintea noastră și ne trezim că nu știm mai multe, nici nu suntem mai informați.

Transpunem acest tip de comportament în viața noastră. Nu mai avem răbdare să ascultăm povestea celui de lângă noi, care vrea să ne împărtășească ceva. Prin atitudinea noastră, „scrollăm”, dăm în sus și în jos, fără să ne fie mintea acolo, la omul din fața noastră, care are nevoie de o prezență, iar nu de cineva care să fie cu mintea în altă parte.

Ar fi extraordinar dacă am reuși să îngemănăm toate cele trei tipuri de post – alimentară, spirituală – renunțarea la dependența de patimi, și mediatic (de tehnologie). Dacă reușim, pe parcursul postului, să folosim cât mai puțin tehnologia, ar fi excepțional.

Vă spun aceste lucruri ca unul care nu teoretizez, ci folosesc tehnologia și sunt dependent de ea. Nu este imposibil. Trebuie puțină fermitate, puțină ambiție bună, duhovnicească, o încăpățănare în cele bune, și vom reuși, vom simți efectele care vin în viața noastră. **(PS Ignatie, Episcopul Hușilor – din cuvântul la Vecernia iertării; text prescurtat) ❀**

Colecta pentru Fondul Central Misionar

Azi, în Duminica Ortodoxiei, începe colecta pentru Fondul Central Misionar. Aceasta are ca scop ajutorarea bisericilor cu resurse financiare limitate din țară și din diasporă și finanțarea unor programe sociale pentru susținerea persoanelor cu posibilități materiale reduse. Colecta va continua și în duminicile următoare, până la Bunavestire.

Fondul este destinat pentru întreținerea, restaurarea, pictarea de sfinte lăcașuri de închinăciune, precum și pentru activitățile misionare din țară și din diaspora. Fondul este necesar atât pentru continuarea programelor derulate de Biserică, dar și pentru inițierea altora, precum și pentru susținerea parohiilor sărace.

A fost înființată prin hotărârea Sfântului Sinod în septembrie 1956, pentru a veni în sprijinul parohiilor sărace și cele din zona Transilvaniei, parohii proaspăt revenite, atunci, la Ortodoxie.

În prezent, 40% din Fondul Central Misionar este reținut de fiecare eparhie pentru a susține activitățile unităților de cult sărace din cuprinsul lor, iar 60% din ceea ce se colectează vine la Patriarhia Română pentru a susține activități de interes național bisericesc. O bună parte din banii strânși sunt destinați parohiilor românești din afara granițelor țării, în special parohii sărace din Serbia, Ungaria, unități de cult din Bulgaria, Turcia sau Africa de Sud, reprezentanța Patriarhiei Române pe lângă instituțiile europene, iar în țară semnificativă este susținerea parohiilor sărace din Episcopia Covasnei și Harghitei.

Așa cum și parohia noastră s-a bucurat de darul altora, și noi, în aceste vremuri grele, să punem darul nostru la dispoziția parohiilor care au nevoie mai mult decât noi de milostenia pe care o putem face. Fiecare bănuț este de folos. Iar noi punem, încă o dată, fapta în lucrarea virtuții milosteniei, atât de bine primită în fața lui Dumnezeu, mai ales în post. ❀

PROGRAMUL BISERICII ȘERBAN VODĂ ÎN PERIOADA 5-12 MARTIE 2023

ZIUA	ORA	SLUJBE/activități
Duminică 5.03	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica întâi din Post (a Ortodoxiei) - Utrenia, Sfânta Liturghie
Miercuri 8.03	07 ³⁰ -09 ³⁰ 17 ⁰⁰ -19 ⁰⁰	Liturghia Darurilor mai înainte sfințite Sfântul Maslu
Joi 9.03	07 ³⁰ -09 ³⁰	Liturghia Darurilor mai înainte sfințite
Vineri 10.03	07 ³⁰ -09 ³⁰	Liturghia Darurilor mai înainte sfințite de la 22 ³⁰
Sâmbătă 11.03	de la 08 ⁰⁰	Slujba de priveghere de toată noaptea Parastas cu pomenirea celor adormiți
Duminică 12.03	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica a 2-a din Post (a Sf. Ier. Grigorie Palama) - Utrenia, Sf. Liturghie